

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **Mgr. R. K.**
zastoupen advokátkou Mgr. Janou Hrdličkovou
sídlem Myslíkova 2020/4, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Úřad práce České republiky**
sídlem Dobrovského 1278/25, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nezákonnosti vedení výběrového řízení vyhlášeného 31. 3. 2025 pod č. j. UPCR-2025/46872-78099812 na služební místo rada – vedoucí Oddělení zaměstnanosti Kontaktního pracoviště Beroun, Krajské pobočky Úřadu práce České republiky v Příbrami

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Základ sporu.

1. Žalobce zastával na základě rozhodnutí generálního ředitele žalovaného z 26. 11. 2020 služební místo představeného – vedoucího Oddělení zprostředkování, evidence a PvN, poradenství a dalšího vzdělávání Kontaktního pracoviště v Berouně Krajské pobočky Úřadu práce ČR v Příbrami (dále „*krajská pobočka*“).
2. Rozhodnutím generálního ředitele z 31. 3. 2025 byl žalobce z tohoto služebního místa odvolán z důvodu jeho zrušení podle § 60 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 61 odst. 1 písm. c) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě. Dne 1. 4. 2025 totiž nabyla účinnosti změna systemizace služebních a pracovních míst z 28. 3. 2025, jejímž důsledkem bylo zrušení žalobcem vedeného oddělení. Toto oddělení se stalo součástí nově vzniklého Oddělení zaměstnanosti. Žalobcův služební poměr na dobu neurčitou nadále trval a žalobce byl rozhodnutím z 23. 5. 2025 převeden na služební místo expert poradce právě v Oddělení zaměstnanosti uvedené krajské pobočky.
3. Dne 31. 3. 2025 vyhlásil generální ředitel žalovaného výběrové řízení na služební místo rada – vedoucí Oddělení zaměstnanosti (dále „*výběrové řízení*“). Žalobce se do tohoto výběrového řízení přihlásil. Dne 15. 4. 2025 se konal ústní pohovor, jež se žalobce zúčastnil. Dne 25. 4. 2025 vydala ředitelka krajské pobočky Vyrozumění o ukončení výběrového řízení, v němž informovala žalobce, že uspěl, ale na dané místo jmenován nebude, protože jako nejvhodnější byl vybrán jiný žadatel, jenž byl na toto služební místo již také jmenován.

2. Průběh soudního řízení.

4. **Žalobou** podanou 15. 6. 2025 se žalobce domáhal, aby soud vydal rozsudek, jímž by:
 - 1) Určil, že výběrové řízení bylo nezákonné.
 - 2) Uložil žalovanému povinnost výběrové řízení zrušit.
 - 3) Nařídil žalovanému vyhlásit na dané služební místo nové výběrové řízení.
 - 4) Přiznal žalobci odškodnění za nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč.
5. Žalobce v žalobě vyličil, že na počátku roku 2024 nastoupila do krajské pobočky nová ředitelka, Mgr. M. B., čímž započala významná změna poměrů. Žalobce prostřednictvím svého bezprostředně nadřízeného ředitele, Mgr. P. B., (dále „ředitel“) čelil více než rok neodůvodněnému a nepřiměřenému nátlaku. Projevoval se tak, že byl opakovaně prošetřován kvůli údajnému bossingu, aniž by byl seznámen s jakýmkoli konkrétním obviněním, a musel řediteli zasílat pravidelné přehledy své komunikace s podřízenými. V rámci toho se konaly také pohovory všech členů oddělení s psycholožkou. Ve výsledku však nebyla zjištěna žádná žalobcova pochybení, s výjimkou drobných a obvyklých komunikačních nedorozumění. Příčinou napětí v oddělení byla vysoká pracovní zátěž a nedostatek pracovníků, a prošetřování celou situaci ještě zhoršilo. Další nevhodný ředitelův krok představovalo vystoupení na jedné poradě, kde zasáhl do žalobcovy kompetence ve vztahu k podřízeným pracovnícím. Proti tomuto postupu podal žalobce stížnost, kterou ředitelka krajské pobočky vyhodnotila jako důvodnou. Přesto si posteskl, že ředitelka se nevěnovala všemu, nač žalobce ve stížnosti upozornil. Žalobce dále popsal řadu schůzek na různých úrovních, které se ohledně situace v jeho oddělení postupně konaly, ale složité poměry neurovnaly. V postupu nadřízených spatřoval žalobce projevy diskriminace.
6. Nezákonnost výběrového řízení žalobce dovozoval z několika okolností. Předně byl součástí tříčlenné výběrové komise právě jeho dřívější nadřízený ředitel, jenž byl s ohledem na shora popsaný vztah k žalobci podjatý. Ředitel měl zjevně možnost výsledek výběrového řízení ovlivnit, ale na svou podjatost neupozornil, ačkoli k tomu byl povinen. Nelze tak klást žalobci k tíži, že námitku podjatosti nepodal okamžitě. Dále byl žalobce při pohovoru zkoušen z otázek náležejících do okruhu státní služby, jenž nebyl uveden na pozvánce k pohovoru, konkrétně šlo o přezkušování znalostí ohledně odvolání představeného a úřednické zkoušky. Také v průběhu výběrového řízení žalobce spatřoval porušení zákazu diskriminace. Nakonec poukázal žalobce na některé nesrovnalosti ohledně jmenování vítězné uchazečky, jež začala vykonávat svou funkci ještě před tím, než rozhodnutí o jmenování nabylo právní moci.
7. **Soud vyzval** přípisem z 2. 7. 2025 **žalobce ke sdělení**, zda se požadavek na přiznání odškodnění za nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč, formulovaný v bodu 4) žalobního návrhu, vztahuje výhradně k diskriminaci během žalobcova působení ve funkci vedoucího oddělení, nebo také k pochybením při výběrovém řízení, a případně která část požadované částky připadá na který z těchto nároků.
8. Podáním z 8. 7. 2025 **žalobce sdělil soudu**, že požadavek na přiznání odškodnění za porušení zákazu diskriminace se v části 250 000 Kč vztahuje k diskriminaci při výkonu funkce vedoucího oddělení a v části 250 000 Kč k průběhu výběrového řízení.
9. Usnesením z 10. 7. 2025 **soud vyloučil žalobu** o zaplacení náhrady nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč za diskriminaci žalobce ze strany žalovaného a za nezákonně vedené výběrové řízení vyhlášené generálním ředitelem žalovaného 31. 3. 2025 **k samostatnému projednání**.

Této věci byla následně přidělena spisová značka 10 A 88/2025, a usnesením ze 17. 10. 2025 ji soud odmítl z důvodu nedostatku působnosti správního soudu k projednání tohoto nároku. Zároveň soud poučil žalobce o možnosti podat do jednoho měsíce od právní moci usnesení žalobu k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.

10. V **doplnění žaloby** z 16. 9. 2025 žalobce mimo jiné uvedl, že se žalobou dožaduje nejen zrušení předmětného výběrového řízení a vyhlášení nového, ale i soudní ochrany před diskriminací a nerovným zacházením žalovaného. Žalobní petit však žalobce nijak neupravil.
11. **Soud proto žalobce** usnesením z 28. 1. 2026 **vyzval**, ať odstraní nejasnosti ohledně toho, čeho se žalobou domáhá. Informoval jej, že v žalobě a jejím doplnění lze potenciálně spatřovat i další nároky než ty uvedené v žalobním petitu, a poučil jej, že pokud se žalobce domáhá něčeho dalšího, je třeba, aby příslušným způsobem upravil i návrh výroku rozsudku. Zároveň soud stanovil žalobci podle § 52 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „s. ř. s.“) shodnou lhůtu pro doplnění jeho tvrzení a důkazních návrhů a poučil jej, že k později uplatněným tvrzením a návrhům přihlédne jen tehdy, jestliže nastaly po rozhodném dni nebo jestliže je žalobce bez své viny nemohl včas uvést. Poslední den této lhůty připadl na 9. 2. 2026.
12. **Doplněním žaloby** z 9. 2. 2026 žalobce částečně rozšířil dosavadní žalobní argumentaci, návrh výroku rozsudku však ponechal beze změny.
13. **Doplněním žaloby** z 16. 3. 2026 žalobce svou žalobní argumentaci ještě dále rozšířil a mimo jiné poukázal na účelovost zrušení oddělení, jež žalobce dříve vedl, a jeho sloužení s jiným oddělením, které měly být motivovány právě snahou zbavit se žalobce.
14. **Postoj žalovaného k žalobě** je následující. Žalovaný předně opakovaně vyjádřil přesvědčení, že žaloba by neměla směřovat proti němu, ale proti služebnímu funkcionáři, jenž ve věci rozhodl v posledním stupni. K dotazu soudu doplnil, že za takového funkcionáře považuje svého generálního ředitele. Žalobu samotnou považoval žalovaný za nepřipustnou, mimo jiné proto, že žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Nebyl-li žalobce spokojen s tím, jak ředitelka krajské pobočky vyřídila jeho stížnost na Mgr. P. B., mohl požádat podle § 157 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o její přešetření, což neučinil.
15. Žalovaný dále popsal, že mezi žalobcem a jeho podřízenými zjevně docházelo na pracovišti ke konfliktům. Na žalobce si stěžovaly podřízené zaměstnankyně, což je zachyceno v jednotlivých žádostech o podání vysvětlení určených žalobci. Jeho nadřízený ředitel mu poté uložil zdržet se hrubého chování a vyhrožování podřízeným. Tyto okolnosti však nezakládaly ředitelovu podjatost v pozdějším výběrovém řízení. Ostatně ani žalobce nevznesl námitku podjatosti bezprostředně poté, co se o údajném důvodu podjatosti dozvěděl, proto je jeho nynější argumentace nepřipustná. Žalovaný nepovažoval za důvodné ani výhrady vůči otázkám položeným při pohovoru. Z metodického pokynu nejvyššího státního tajemníka č. 1/2023 vyplývá, že součástí pohovoru může být i ověření schopností a osobnostních předpokladů žadatele pro výkon služby na služebním místě. Přesně to sledovaly otázky položené žalobci, proti nimž se v žalobě ohrazuje. Žalovaný též poukázal na to, že žalobce podal proti průběhu výběrového řízení stížnost, která byla dle § 175 správního řádu řádně vyřízena.

16. Nakonec žalovaný upozornil na to, že výběrové řízení již skončilo, nejvhodnější žadatel byl pravomocně jmenován na služební místo představeného a služební úřad s tím již nemůže nic dělat. Ostatně jednou ze zásad správního řízení je ochrana dobré víry ostatních osob, včetně vítězného uchazeče. Žalobní petit navržený žalobcem je tak nevykonatelný.
17. Mezi účastníky řízení byl v první řadě spor o **splnění podmínek řízení**. K jejich posouzení bylo třeba vyjít také z písemností, které nebyly součástí správního spisu o výběrovém řízení, jehož obsah byl oběma účastníkům řízení znám. Aby soud předešel porušení zákazu překvapivých rozhodnutí, nařídil soudní jednání, informoval účastníky řízení o jeho předmětu a zaslal jim dosud uplatněné důkazní prostředky, aby se mohli na jednání náležitě připravit.
18. **Při soudním jednání 19. 3. 2026** se soud zaměřil na šetření povahy a pracovní náplně služebního místa, na které bylo vypsáno sporné výběrové řízení – vedoucího Oddělení zaměstnanosti krajské pobočky Úřadu práce. (K rozdílu mezi dokazováním a šetřením srov. usnesení Nejvyššího soudu 32 Cdo 4053/2015 ze 7. 9. 2017 a judikaturu v něm uvedenou: „Protože při zkoumání podmínek řízení jde o postup soudu v řízení a nikoliv o zjišťování skutkového stavu věci, neprovádí se dokazování ve smyslu § 120 a násl. o. s. ř., nýbrž šetření, tedy postup méně formální, při němž se ustanovení upravující postup soudu při dokazování použijí jen přiměřeně [...]). Žalobce při jednání vyjádřil přesvědčení, že dané služební místo je veřejnou funkcí, zatímco žalovaný byl opačného názoru.
19. V rámci šetření při jednání soud provedl tyto listiny: **1)** Oznámení o vyhlášení výběrového řízení na služební místo rada – vedoucí Oddělení zaměstnanosti č. j. UPCR-2025/46872-78099812 z 31. 3. 2025. **2)** Vyrozumění o ukončení výběrového řízení č. j. UPCR-2025/48367/2 z 24. 4. 2025. **3)** Charakteristika služebního místa – vedoucí Oddělení zaměstnanosti, vypracovaná Úřadem práce. **4)** Služební předpis č. 5/2025: Organizační řád Úřadu práce České republiky schválený 27. 2. 2025. **5)** Služební předpis č. 5/2025: Organizační řád Úřadu práce České republiky schválený 21. 5. 2025. **6)** Služební předpis č. 5/2025: Organizační řád Úřadu práce České republiky schválený 9. 7. 2025. **7)** Úplné znění služebního předpisu č. 1/2020: Přenesení rozhodování na představené na Úřadu práce České republiky, ve znění Dodatku č. 1 a Dodatku č. 2, a dodatky č. 3-4 k tomuto služebnímu předpisu. **8)** Vnitřní řídicí akt účinný od 7. 3. 2019 – Úplné znění Podpisového řádu Úřadu práce České republiky vydaného Rozhodnutím generální ředitelky č. 5/2019 ve znění Dodatku č. 1, včetně dodatku č. 2 datovaného 29. 9. 2025. Naproti tomu soud nepovažoval za potřebné provádět další písemnosti – služební předpisy a jejich přílohy – předložené žalovaným spolu s jeho vyjádřením z 11. 3. 2026, jelikož toho pro posouzení podmínek řízení nebylo třeba.

3. Posouzení přípustnosti žaloby.

3.1. Relevantní právní úprava.

20. Posuzovaná žaloba je koncipována jako žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s., podle nějž *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*

21. Zároveň platí, že aby soud mohl přistoupit k meritornímu přezkumu tvrzeného zkrácení na právech ze strany správního orgánu, musí být takové zkrácení myslitelné, tedy alespoň hypoteticky možné. Rozšířený senát NSS v rozsudku 7 As 155/2015, č. 3687/2018 Sb. NSS z 21. 11. 2017 vyložil, že „pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem zásahem ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“ Tento rozsudek byl posléze zrušen Ústavním soudem, ale nikoli pro nesprávnost citovaného názoru, na nějž správní soudy naopak navázaly v dalších svých rozhodnutích (srov. rozsudek NSS 1 As 202/2018 z 10. 1. 2019, bod 27, nebo rozsudek rozšířeného senátu NSS 6 As 108/2019 z 26. 3. 2021, bod 81).
22. K určení žalovaného soud poznamenává, že nynější žalovaný opakovaně zpochybňoval svou pasivní věcnou legitimaci. Pokud by žaloba směřovala proti jednotlivému kroku v rámci výběrového řízení, který učinil konkrétní služební orgán, žalovaným by byl nepochybně tento služební orgán, například Generální ředitel žalovaného v případě žaloby směřující proti rozhodnutí o výběru a jmenování jiné uchazečky ve výběrovém řízení. Pokud však žaloba směřuje proti nezákonnosti průběhu řízení v důsledku tvrzené podjatosti člena výběrové komise a volby otázek v rozporu s právními předpisy, situace není tak přehledná, jelikož tyto kroky nejsou snadno přiřítelné konkrétnímu služebnímu orgánu. NSS tak v jedné obdobné věci jednal jako s žalovaným se samotným správním úřadem – Ústřední veterinární správou Státní veterinární správy (rozsudek 6 Ads 49/2018 z 3. 10. 2018). V nynější věci nicméně není pasivní legitimace žalovaného významná, jelikož soud odmítá žalobu pro nedostatek podmínek řízení. Bylo by tak nadbytečné podrobně se zabývat hypotetickým scénářem, kdo by měl být žalovaným v případě, že by žaloba byla přípustná.
23. Z § 28 zákona o státní službě vyplývá, že výběrové řízení je dvoustupňové. V prvním stupni rozhoduje výběrová komise, která má tři členy (odst. 1). Ta vybere z žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, tři nejvhodnější žadatele a sestaví pořadí dalších žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam žadatelů, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Ve druhém stupni následně služební orgán vybere v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným jednoho žadatele z tří nejvhodnějších žadatelů (odst. 2). Pokud ve výběrovém řízení neuspěli alespoň tři žadatelé, služební orgán vybere v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným z těch, kteří uspěli (odst. 3). V případě, že žádný žadatel ve výběrovém řízení neuspěl nebo služební orgán žádného žadatele postupem podle odstavce 2 nebo 3 nevybral, výběrové řízení se zruší a vyhlásí se nové výběrové řízení (odst. 4).

3.2. Teoretická východiska pro přezkum výběrových řízení dle zákona o státní službě.

24. Pro přezkum zákonnosti výběrových řízení na služební místo podle zákona o státní službě je stěžejní nálezk Ústavního soudu I. ÚS 830/24 z 23. 7. 2025, vydaný v průběhu nynějšího soudního řízení. Ústavní soud v něm označil za protiústavní dosavadní judikaturu správních soudů k této problematice, odvíjející se od rozsudku NSS 10 Ads 316/2016 z 9. 11. 2017.
25. Tato dřívější judikatura vycházela z předpokladu, že postup služebnímu orgánu při výběru uchazeče se neřídí žádnými pravidly, jejichž dodržení (či jejichž míru dodržení) by bylo možné přezkoumat v řízení před správním soudem. Pokud by služební orgán porušoval základní práva uchazečů o služební místo tím, že by postupoval diskriminačně, náleží uchazečům ochrana před diskriminací podle § 16 a § 17 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, podle nichž právní prostředky ochrany před diskriminací v pracovněprávních

vztazích upravuje zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací (antidiskriminační zákon). To vyplývá z § 98 zákona o státní službě. Nepřezkoumatelnost výběrového procesu správním soudem přitom platí nejen o druhé fázi výběrového řízení, v níž si z úspěšných žadatelů vybírá služební orgán po dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným, ale také o první fázi, kdy výběrová komise vybere ze žadatelů až tři nejvhodnější žadatele. Zatímco závěr o absenci přezkumu první fáze řízení NSS zdůvodnil argumentací od většího k menšímu (*a maiori ad minus*: když nejde přezkoumat rozhodnutí vydané ve druhé fázi, nejde přezkoumat ani průběžné rozhodnutí vydané ve fázi první), nemožnost přezkumu druhé fáze NSS opřel o dva hlavní argumenty. Za prvé, neexistuje veřejné subjektivní právo být vybrán, neboť podle § 23 odst. 2 zákona o státní službě na jmenování do služebního místa představeného není nárok. Za druhé, postup služebního orgánu při výběru žadatele se podle NSS neřídí žádnými pravidly, jejichž dodržení by bylo možné přezkoumat v řízení před správním soudem. (Ke shrnutí této judikatury srov. body 40-43 nálezu).

26. Ústavní soud shledal ochranu poskytnutou správními soudy tehdejšímu stěžovateli, jakožto uchazeči výběrového řízení podle zákona o státní službě, za nedostatečnou ve dvou ohledech.
27. První spočívá v tom, že správní soudy přehlížely, že také služební místo podle zákona o státní službě může být veřejnou funkcí ve smyslu čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále „Listina“), jež zaručuje občanům za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím. Toto základní právo přitom podle Ústavního soudu nelze omezit na ochranu před diskriminací civilními soudy, ale musí zahrnovat ochranu před zneužitím pravomoci, nepřipustnou diskriminací z některého důvodu neuvedeného v antidiskriminačním zákoně nebo jinou svévolí (minimální ústavněprávní přezkum), kterou musejí poskytovat správní soudy (body 48 a 50 nálezu). Městský soud podotýká, že tyto závěry ohledně práva na přístup k veřejné funkci nejsou nijak nové, správní soudy je vyslovily opakovaně, nevztahovaly je však na výběrová řízení dle služebního zákona (např. rozsudky NSS 3 As 309/2023 z 5. 12. 2024 nebo 3 As 126/2024 z 30. 4. 2025), a to ve shodě s některými rozhodnutími Ústavního soudu (např. usnesení II. ÚS 213/18 z 20. 2. 2018 nebo I. ÚS 2301 z 27. 10. 2020).
28. Druhý ohled, v němž judikatura správních soudů neposkytovala dostatečnou ochranu právu na přístup k veřejné funkci, spatřoval Ústavní soud v tom, že správní soudy vyloučily ze soudního přezkumu všechny úkony učiněné v průběhu výběrového řízení a zahnal tak uchazeče do procesní pasti. Tento stav označil Ústavní soud za odporující ústavnímu pořádku, ale nelezení cesty z něj ponechal na správních soudech (bod 66 nálezu).
29. V nynější věci je třeba nejprve zodpovědět otázku, zda se minimální nároky na soudní přezkum popsané Ústavním soudem vztahují také na výběrové řízení, jehož se účastnil žalobce. Ústavní soud minimální rozsah přezkumu dovodil z ústavního práva na rovný přístup k veřejným funkcím, zaručeného čl. 21 odst. 4 Listiny, proto je třeba posoudit, zda bylo služební místo vedoucího Oddělení zaměstnanosti veřejnou funkcí.
30. Jen na okraj městský soud poznamenává, že Ústavní soud v nálezu odkázal také na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (dále „Pakt“). Ústavní soud jím argumentoval v části nálezu věnované potřebě soudní ochrany, bez ohledu na to, jestli ji poskytují civilní nebo správní soudy (body 36 a 37 nálezu). Podle čl. 25 písm. c) Paktu má každý občan má právo a možnost, bez jakýchkoli rozdílu uvedených v článku 2 a bez

neodůvodněných omezení a jím zaručené právo vstoupit za rovných podmínek do veřejných služeb své země. Čl. 2 odst. 1 Paktu pak ukládá smluvním stranám povinnost zajistit v něm obsažená práva všem jednotlivcům bez jakéhokoli rozlišování podle rasy, barvy, pohlaví, náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národnostního nebo sociálního původu, majetku, rodu nebo jiného postavení. Ochranu před takovou diskriminací ve výběrových řízeních podle služebního zákona však poskytuje v plném rozsahu zákoník práce a antidiskriminační zákon, jak soud výše vyložil. Tyto úvahy tak podle názoru městského soudu nemají na posouzení nynější věci žádný dopad.

31. Argumentace Ústavního soudu v nálezu I. ÚS 830/24 žel není plně koherentní. Úvodem (v části V.1) odkázal na svou setrvalou judikaturu, jež vymezuje znaky pojmu „veřejná funkce“, a následně podrobně posoudil, že služební místo, o které se ucházel tehdejší stěžovatel – ředitel sekce územního pracoviště finančního úřadu – tyto znaky naplňuje (body 23-32 nálezu). Nic v části V.1 nálezu nenasvědčuje tomu, že by veřejnou funkcí měla být všechna služební místa dle zákona o státní službě nebo nějaká jejich přesně definovaná podmnožina. Ústavní soud v ní analyzuje pravomoci finančního úřadu, resp. jeho krajské pobočky, kterou stěžovatel vedl, a konkrétně stěžovatelovu pracovní náplň, a na základě těchto hledisek dospívá k závěru, že toto konkrétní místo je veřejnou funkcí.
32. Část V.3 nálezu nicméně obsahuje několik formulací, jež vzbuzují dojem, že by se měl minimální soudní přezkum vztahovat na veškerá výběrová řízení dle zákona o státní službě: *„Služební orgán ve výběrovém řízení na obsazení volného služebního místa nejenže jedná a rozhoduje o právech a povinnostech uchazečů s citelným dopadem do jejich osobní sféry, ale v praxi také provádí čl. 21 odst. 4 Listiny [...]“* (bod 39). Nebo: *„Proto i postup orgánů veřejné moci ve výběrovém řízení podle zákona o státní službě je svázán těmito minimálními požadavky, jejichž přezkoumání je primárně rolí správního soudnictví.“* (bod 52). A nakonec: *„Uchazečům o volné služební místo svědčí základní a veřejné subjektivní právo na rovný přístup k veřejným funkcím. Postup služebního orgánu ve výběrovém řízení na volné služební místo podle zákona o státní službě je omezen přinejmenším ústavními požadavky na výkon veřejné moci [...]“* (bod 56).
33. Právě řečenému pak odporuje část V.4 nálezu, kterou Ústavní soud uvedl větou, jež nasvědčuje tomu, že rozhodující pro (ne)aplikaci minimálního rozsahu soudního přezkumu je okolnost, zda jde o služební místo představeného: *„Z ústavního pořádku na druhou stranu neplyne, ve které fázi výběrového procesu a s využitím jakého žalobního typu mají správní soudy poskytovat ochranu uchazečům o místo představeného.“* (bod 59).
34. Městskému soudu tak není ani při nejlepší vůli zřejmé, na jakou množinu výběrových řízení podle služebního zákona se závěry Ústavního soudu vyslovené v nálezu I. ÚS 830/24 vztahují. Soud má však za to, že by nález neměl být vykládán na základě jednotlivých formulací vytržených z jejich kontextu a bez zohlednění ostatních částí nálezu a zejména argumentace jako celku. V tomto ohledu soud považuje za stěžejní to, že pokud podmínkou pro aktivaci soudního přezkumu bylo již to, že jde o výběrové řízení na místo představeného, nebo dokonce na kterékoli služební místo podle zákona o státní službě, vedlo by to k absurdnímu důsledku. V takovém případě by totiž ztratila veškerý význam část V.1 nálezu, v níž Ústavní soud podrobně posuzoval právě splnění znaků veřejné funkce u konkrétního služebního místa. Namísto tohoto posouzení by bylo bývalo postačilo poukázat na společné rysy všech služebních míst nebo všech míst představených. To však Ústavní soud neučinil, a naopak rovněž v části V.3 připomněl, že jeho závěry se odvíjejí právě od povahy daného služebního místa coby veřejné funkce: *„Nemožnost soudního přezkumu by vytvářela prostor pro obcházení účelu zákona či manipulaci výběrového řízení. To*

je v demokratickém právním státě, kde má každý občan právo na **rovný přístup k veřejným funkcím**, nepřípustné.“ (bod 56; zvýraznění doplněno). Při vymezení tohoto pojmu se přitom Ústavní soud vůči své dřívější judikatuře nijak nevymezil. Ostatně také NSS v pozdějším rozsudku 2 Ads 164/2024 z 29. 10. 2025 (bod 21) naznal, že pro posouzení, zda je určité služební místo veřejnou funkcí, je nadále určující také nálezní Pl. ÚS 8/16 z 19. 12. 2017

35. Je proto třeba nejprve posoudit, zda služební místo vedoucího Oddělení nezaměstnanosti v kontaktním pracovišti uvedené krajské pobočky je veřejnou funkcí ve smyslu čl. 21 odst. 4 Listiny.

3.3. Aktuální rozsah soudního přezkumu.

36. Soud již vyložil, že mezi veřejná subjektivní práva patří také právo občanů na přístup k voleným a jiným veřejným funkcím za rovných podmínek (čl. 21 odst. 4 Listiny). Z tohoto práva neplyne nárok na nabytí veřejné funkce po splnění požadovaných podmínek, ale lze z něj dovodit, že jejich obsazování musí být prosto svévole a diskriminace. Podle čl. 36 odst. 2 Listiny platí, že kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny.
37. Zákon v některých případech označuje výkon určité činnosti za veřejnou funkci výslovně, jako například u veřejného ochránce práv dle § 8 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., člena orgánu nezávislé kontroly dle § 12e odst. 1 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách, nebo člena Ústavu pro studium totalitních režimů dle § 10 zákona č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek (tzv. formální kritérium). Častěji je však třeba vyhodnotit povahu dané funkce podle jejího obsahu a účelu, tedy podle materiálních kritérií. Ústavní soud v minulosti za „jinou veřejnou funkci“ označil pozici soudce (nálezní I. ÚS 2420/11 z 16. 11. 2011), soudního exekutora (nálezní I. ÚS 2033/23), zástupce pojistitelů ve správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny (nálezní IV. ÚS 255/99 z 3. 8. 1999), obecního zastupitele (nálezní III. ÚS 361/05 z 24. 11. 2005), myslivecké strážce (nálezní Pl. ÚS 8/16 z 19. 12. 2017) nebo státního tajemníka v ministerstvu (usnesení Pl. ÚS 24/25 z 3. 9. 2025). Podle správních soudů byl takovou funkcí také předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře (již citované rozsudky NSS 3 As 309/2023 a 3 As 126/2024).
38. Materiálními kritérii pro označení veřejné funkce se zabýval Ústavní soud v nálezní Pl. ÚS 8/16, kde uvedl, že veřejná funkce je „*taková funkce, jejímž výkonem se občané na správě věcí veřejných bezprostředně podílejí. Jinými slovy, čl. 21 odst. 4 Listiny zaručuje právo na přístup k funkcím, skrze které se občané přímo podílejí na přípravě či vydávání normativních nebo individuálních rozhodnutí anebo provádění dalších úkonů různého charakteru činěných v rámci výkonu veřejné moci, a to prostřednictvím kompetencí, kterými daná veřejná funkce disponuje.*“ Obdobně podle odborné literatury, na kterou Ústavní soud v této souvislosti výslovně odkázal (bod 46 nálezu), nelze ztotožnit pojem „veřejná funkce“ s pojmy „státní služba“ či „zaměstnanecký poměr“ ke státu nebo nestátní veřejnoprávní korporaci. Pod výkon veřejné funkce tak „*nelze podřadit práci policistů, vojáků, hasičů, advokátů, notářů, berních úředníků a další profese, které jsou sice nezpochybnitelně vykonávány ve veřejném zájmu, nicméně nejedná se bezprostředně o správu věcí veřejných.*“¹

¹ Šimíček, V. In: Wagnerová, E. a kol. *Listina základních práv a svobod. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2012, komentář k čl. 21; dostupný v systému ASPI.

39. Veřejná funkce v tomto pojetí musí kumulativně splňovat tyto znaky:
- a) svojí povahou představuje správu veřejných věcí a je prováděna ve veřejném zájmu,
 - b) disponuje vrchnostenskými kompetencemi a
 - c) osoby ji vykonávající jsou do této funkce ustanovovány volbou či jmenováním, nikoliv např. uzavřením pracovního či obdobného poměru.²
40. Akt jmenování či odvolání z určité funkce může mít veřejnoprávní povahu, i když jeho právní následky mají především povahu soukromoprávní (pracovníprávní). Aby akt jmenování do funkce měl veřejnoprávní povahu, musel by být jako takový zákonem výslovně nebo jinak jednoznačně určen (např. služební poměry), anebo by tato jeho povaha musela vyplývat z obsahu daného právního vztahu, typicky na základě důvodů daných zejména podstatou, smyslem a účelem právního vztahu (srov. rozsudek NSS 7 As 66/2010-119, č. 2597/2012 Sb. NSS z 24. 11. 2011, body 48 a 50).
41. V nynější věci je zřejmé, že služební místo vedoucího Oddělení zaměstnanosti v krajské pobočce Úřadu práce vzniká jmenováním, a to ze strany vedoucího služebního úřadu na základě výsledku výběrového řízení (§ 58 zákona o státní službě).
42. Stejně tak nemůže být pochyb o tom, že se takový státní zaměstnanec *nějak* podílí na správě věcí veřejných a ve veřejném zájmu. Úřad práce je jedním z úřadu vykonávajících státní správu v oblasti státní politiky zaměstnanosti [§ 3 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti] a plní úkoly mimo jiné v oblastech státní sociální podpory, dávek pro osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči, pomoci v hmotné nouzi, inspekce poskytování sociálně-právní ochrany či dávek státní sociální pomoci (§ 4 odst. 1 zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky). Na plnění těchto úkolů se vedoucí Oddělení zaměstnanosti podílí.
43. Méně jednoznačné je však určení, jestli tento státní zaměstnanec disponuje vrchnostenskými kompetencemi. Soud k tomuto hledisku předesílá, že je nelze vykládat tak široce, aby zahrnovalo plnění jakýchkoli úkolů při správě věcí veřejných a ve veřejném zájmu. Pak by totiž toto hledisko splynulo s hlediskem analyzovaným v předchozím odstavci.
44. Pojem „vrchnostenská kompetence“ v právní nauce označuje mocenský aspekt působení veřejné moci, pro niž je typická mocenská nerovnováha mezi ní a jednotlivcem. V rámci vrchnostenského výkonu veřejné správy tak stát (či jiná veřejnoprávní korporace) jednostranně rozhoduje o právech a povinnostech osob, tedy vykonává tzv. imperium (např. nález Pl. ÚS 20/15 z 19. 7. 2016). Vrchnostenská správa je představována klasickým trianglem: nařízení, správní akt a donucovací opatření.³ Jejím opakem je správa fiskální nebo obecně nevrchnostenská, při níž stát používá k naplnění veřejného zájmu prostředky soukromého práva; do těchto vztahů stát vstupuje v roli rovnocenného partnera.
45. Městský soud tak má zato, že znakem veřejné funkce je vrchnostenská kompetence podílet se na výkonu veřejné správy bezprostředně, zejména přímým podílením se na utváření obecně závazných pravidel nebo individuálních normativních aktů, typicky vydávání a vymáhání rozhodnutí či obdobných zásahů do životů jednotlivců. Právě to je ostatně společné všem případům, v nichž Ústavní soud nebo správní soudy shledaly, že jde o veřejnou funkci. Soudce a soudní exekutor mají přímo ze zákona oprávnění rozhodovat o právech a povinnostech osob. Člen správní rady Ústřední pojišťovny se přímo podílí na

² Tamtéž.

³ Hendrych, D. a kol. *Správní právo. Obecná část*. 8. vydání. C. H. Beck, 2012, s. 12, marg. č. 14.

rozhodnutích o důležitých věcech, které souvisí s činností Ústřední pojišťovny. Obecní zastupitel se přímo podílí na přijímání obecně závazných vyhlášek. Předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře svým jménem vydává rozhodnutí ve správním řízení. Ředitel sekce územního pracoviště finančního úřadu vede celé územní pracoviště a přímo vydává nebo se podílí na vydávání individuálních správních aktů. Státní tajemník v ministerstvu vydává služební předpisy a rozhoduje ve věcech služebního poměru. Lesní stráž může někomu zastřelit kočku (bod 65 nálezů Pl. ÚS 8/16).

3.4. Aplikace východisek na nynější věc.

46. Podle oznámení o zahájení výběrového řízení vykonává vedoucí Oddělení zaměstnanosti v krajské pobočce Úřadu práce zejména tyto činnosti:

- „Zpracovávání celostátních analýz a prognóz vývoje, vypracovávání metodických postupů a opatření a sjednocování postupů úřadu práce v jednotlivých oblastech státní politiky zaměstnanosti (zprostředkování zaměstnání, evidence a podpory v nezaměstnanosti, poradenství, kontrolně právní, aktivní politika zaměstnanosti, trh práce).
- Metodické usměrňování a koordinace státní sociální podpory, dávek pěstounské péče, dávek pomoci v hmotné nouzi, dávek osobám se zdravotním postižením a průkazu osobám se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dalších nepojistných sociálních dávek v rámci výkonu odvolací agendy nebo ve vymezené územní působnosti krajské pobočky Úřadu práce.“

47. Charakteristika tohoto služebního místa uvádí jako nejnáročnější správní činnost právě ty dvě předestřené v oznámení o zahájení výběrového řízení. Následuje výčet pracovních úkolů:

- „Jednáte za Úřad práce ČR v záležitostech spadajících do působnosti Vámi řízeného oddělení.
- Řídíte a kontrolujete činnost oddělení, metodicky jej usměrňujete a v součinnosti s ředitelem/ředitelkou kontaktního pracoviště určujete principy a zásady jeho činnosti.
- V součinnosti s krajskou pobočkou zajišťuje jednotnou realizaci politiky zaměstnanosti.
- Navrhuje řediteli/ředitelce kontaktního pracoviště organizační strukturu a systemizaci oddělení.
- Navrhujete řediteli/ředitelce kontaktního pracoviště personální opatření, platy a odměny zaměstnanců zařazených v oddělení.
- Stanovujete charakteristiky služebních míst, případně pracovní náplně podřízených zaměstnanců v rozsahu potřebném ke kvalitnímu plnění úkolů, které spadají do působnosti oddělení.
- Spolupracujete se správními úřady, orgány územních samosprávních celků, orgány sociálního zabezpečení, orgány státní zdravotní správy, zaměstnavateli a dalšími subjekty při tvorbě a realizaci opatření souvisejících s rozvojem trhu práce.
- Prostřednictvím oddělení, věcných útvarů kontaktního pracoviště nebo krajské pobočky zajišťujete agendu součinnost oprávněným orgánům veřejné správy, soudům a orgánům činným v trestním řízení.
- Provádíte kontrolní činnost a veřejnosprávní kontrolu.
- Kontrolujete zpracovávání agend podřízenými zaměstnanci, včetně vedení fyzických spisů a vedení spisů v příslušných agentových IS.
- Koordinujete spolupráci a součinnost oddělení zaměstnanosti s dalšími útvary kontaktního pracoviště, krajské pobočky a ÚP ČR.

- *Koordinujete zastupování v rámci svého oddělení při nepřítomnosti zaměstnanců na pracovišti.*
- *Další úkoly v rámci Vašeho služebního zařazení plníte dle pokynů přímých nadřízených.*
- *Ve své činnosti se řídíte organizačním a pracovním řádem služebního úřadu, obecně závaznými právními předpisy, vnitřními řídicími akty a služebními předpisy, plníte další obecné úkoly z nich vyplývající a řádně hospodaříte se svěřenými prostředky.*
- *Zúčastňujete se školení o bezpečnosti práce a požární ochraně organizovaných služebním úřadem.“*

48. Pravomoc ředitele oddělení se nutně odvíjí od působnosti oddělení, které vede, a ostatně právě v rozsahu této působnosti může jednat za Úřad práce navenek. Působnost Oddělení zaměstnanosti v rozhodné době upravoval služební předpis č. 5/2025: Organizační řád Úřadu práce České republiky z 27. 2. 2025. Právě toto znění bylo účinné v době vyhlášení výběrového řízení, po celou dobu jeho trvání i v okamžiku jeho skončení a jmenování vybrané uchazečky na dané služební místo (služební předpis byl dle provedených důkazů změněn až na konci května 2025). V části třetí, hlavě III, článku II odstavci 2 organizačního řádu je působnost Oddělení zaměstnanosti v krajské pobočce Úřadu práce vymezena následovně. „Oddělení zejména:

- a) *koordinuje agendu zprostředkování včetně poradenství pro zprostředkování vhodného zaměstnání, agendu evidence uchazečů o zaměstnání, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci, aplikací koordinačních nařízení pro oblast dávek v nezaměstnanosti na kontaktních pracovištích krajské pobočky,*
- b) *koordinuje realizaci a ve spolupráci s generálním ředitelstvím Úřadu práce ČR stanovuje koncepci aktivní politiky zaměstnanosti v působnosti krajské pobočky,*
- c) *koordinuje agendu kariérového poradenství zahrnující poradenství pro volbu povolání, poradenství pro volbu rekvalifikace, poradenství pro volbu přípravy k práci osob se zdravotním postižením, poradenství pro osoby se zdravotním postižením,*
- d) *koordinuje činnost KoP v oblasti prevence nelegálního zaměstnávání a dlouhodobé nezaměstnanosti,*
- e) *koordinuje uzavírání dohod o rekvalifikaci, nabídek zařazení do poradenské činnosti a dohod spojených s pracovní rehabilitací s jednotlivými uchazeči, ve spolupráci s kontaktními pracovišti kontroluje plnění těchto dohod,*
- f) *koordinuje uzavírání dohod o provedení rekvalifikace s rekvalifikačními zařízeními, uzavírání dohod o provedení poradenské činnosti s odbornými zařízeními a ve spolupráci s kontaktními pracovišti kontroluje plnění těchto dohod,*
- g) *koordinuje uzavírání dohod s realizátory pracovní rehabilitace, ve spolupráci s kontaktními pracovišti kontroluje plnění těchto dohod,*
- h) *ve spolupráci s generálním ředitelstvím Úřadu práce ČR koordinuje a realizuje agendu EURES, organizuje a zabezpečuje účast na školeních, seminářích a kurzech v rámci plnění indikátorů EURES a získávání bagatelní podpory,*
- i) *zabezpečuje zpracování refundačních nároků a jejich odsouhlasení pro zpracování generálním ředitelstvím Úřadu práce ČR prostřednictvím informačního systému, zabezpečuje informovanost KoP o provedení úkonů v informačním systému, poskytuje součinnost při došetření sporných refundačních nároků,*

- j) *ve spolupráci s útvarem nepojistných sociálních dávek KrP, usměrňuje součinnost útvarů zprostředkování, oddělení trhu práce a hmotné nouze KoP,*
- k) *ve spolupráci s kontaktními pracovišti připravuje věcné podklady pro zadávání VZ k výběru dodavatelů služeb poradenské činnosti a rekvalifikace,*
- l) *ve spolupráci s kontaktními pracovišti zpracovává podklady ke zprávám o realizaci příslušných národních projektů přímého přidělení a sleduje čerpání finančních prostředků přidělených na příslušné nástroje a opatření aktivní politiky zaměstnanosti a projekty EU,*
- m) *po věcné stránce spolupracuje s Oddělením projektů EU při realizaci projektů,*
- n) *koordinuje uzavírání dohod o poskytování příspěvků na pracovní příležitosti v rámci veřejně prospěšných prací a společensky účelných pracovních míst, o poskytování překlenovacího příspěvku, příspěvku v době částečné nezaměstnanosti, příspěvku na zapracování a příspěvku při přechodu na nový podnikatelský program; spolupracuje s kontaktními pracovišti a poskytuje jim poradenství při kontrolách plnění těchto dohod,*
- o) *koordinuje uzavírání dohod o uznání zaměstnavatele za zaměstnavatele na chráněném trhu práce, o poskytování příspěvků na zřízení pracovního místa pro osobu se zdravotním postižením, na úhradu provozních nákladů vynaložených v souvislosti se zaměstnáváním osoby se zdravotním postižením; spolupracuje s kontaktními pracovišti a poskytuje jim poradenství při kontrolách plnění těchto dohod,*
- p) *koordinuje uzavírání dohod v rámci ověřování nových nástrojů opatření aktivní politiky zaměstnanosti a cílených programů,*
- q) *poskytuje konzultační a poradenskou pomoc při provádění vnitřních kontrol, kontrol vnějšími subjekty a auditů,*
- r) *koordinuje spolupráci kontaktních pracovišť s regionálními orgány, zaměstnavateli a dalšími subjekty při ovlivňování trhu práce, spolupracuje s regionálními orgány, zaměstnavateli a dalšími sociálními partnery při ovlivňování trhu práce,*
- s) *průběžně sleduje, analyzuje a vyhodnocuje celkovou situaci na trhu práce kraje a přijímá opatření na ovlivnění nabídky a poptávky na trhu práce, vytváří celokrajské analýzy a zprávy o situaci na trhu práce,*
- t) *koordinuje sledování, analyzování a vyhodnocování celkové situace na trhu práce realizované KoP,*
- u) *koordinuje správu databáze zaměstnavatelů a volných pracovních míst, provádění monitoringu trhu práce a volných pracovních míst,*
- v) *koordinuje agendu zahraniční zaměstnanosti, povolování zaměstnání cizinců a evidenci občanů členských států a poradenství v této oblasti,*
- w) *koordinuje agendu hromadného propouštění dle příslušných ustanovení zákoníku práce,*
- x) *koordinuje vytváření míst pro pracovní uplatnění osob se zdravotním postižením a osob vyžadujících zvýšenou péči, včetně poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, včetně spolupráce a podpory při výkonu veřejnosprávní kontroly,*
- y) *koordinuje agendu plnění povinného podílu zaměstnávání osob se zdravotním postižením,*
- z) *koordinuje organizaci a realizaci veřejné služby ve vztahu k organizátorům veřejné služby, zabezpečuje konzultační a poradenskou podporu zaměstnancům na kontaktních pracovištích v oblasti veřejné služby u vybraných klientů Úřadu práce ČR; spolupracuje a poskytuje konzultační a poradenskou podporu při výkonu kontroly realizace veřejné služby u*

organizátora; spolupracuje s organizacemi veřejné správy a dalšími organizacemi, které svou činností zabezpečují veřejný zájem, v oblasti rozvoje veřejné služby v kraji,

- aa) generálnímu ředitelství Úřadu práce ČR poskytuje zpětnou vazbu k problematice realizace agend zaměstnanosti, seznamuje ho s výsledky své řídicí a analytické práce v rámci krajské pobočky a předkládá návrhy k případným úpravám vnitřních řídicích aktů, legislativních změn, výstupů zveřejňovaných Úřadem práce ČR na portále Ministerstva práce a sociálních věcí, návrhy na úpravu informačních systémů; v souladu se stanoviskem generálního ředitelství Úřadu práce ČR zajišťuje plnění úkolů v této oblasti,*
- bb) realizuje opatření na podporu a dosažení rovného zacházení na trhu práce,*
- cc) zabezpečuje další související programy,*
- dd) plní další úkoly generálního ředitelství Úřadu práce ČR a Ministerstva práce a sociálních věcí v oblasti koordinace státní politiky zaměstnanosti.“*

49. Podpisový řád Úřadu práce, na nějž se při soudním jednání odvolával žalobce, neobsahuje nic podstatného pro posouzení věci. Stanoví, že představený se za Úřad práce podepisuje v záležitostech, k nimž je zmocněn služebními předpisy nebo k nimž je písemně pověřen generálním ředitelem (část druhá, článek I, odstavec 4). Avšak pro vedoucího Oddělení zaměstnanosti z něj nevyplývají žádné nové kompetence a v řízení nevyšlo najevo, že by jej generální ředitel Úřadu práce k něčemu pověřoval (u vedoucího jednoho z oddělení kontaktního pracoviště krajské pobočky je to ostatně sotva obvyklé). Stejně tak podpisový řád stanoví, že rozhodnutí Úřadu práce podepisuje vedoucí oddělení kontaktního pracoviště, pokud rozhodnutí vydává oddělení kontaktního pracoviště (část druhá, článek III, odstavec 6). V rozhodné době však Oddělení zaměstnanosti nebylo oprávněno vydávat žádná rozhodnutí.
50. Z uvedeného je zřejmé, že nynější případ je zcela zásadně odlišný od všech shora popsaných, v nichž soudy označily některou funkci za veřejnou funkci ve smyslu čl. 21 odst. 4 Listiny. Vedoucí Oddělení zaměstnanosti v krajské pobočce Úřadu práce neřídí žádný správní úřad, naopak nachází se v hierarchii úřadu o dvě úrovně níže, ani nemá pravomoc rozhodovat o právech a povinnostech jednotlivců. Služební místa na krajských pobočkách se v těchto ohledech odlišují od obdobných, často shodně nazvaných služebních míst v generálním ředitelství; posuzovaný státní zaměstnanec navíc působí pouze v kontaktním pracovišti krajské pobočky, jehož úkolem je především kontakt s veřejností, nikoli rozhodovací či řídicí činnosti. Stejně tak nerozhoduje jako služební orgán, nevede správní řízení a neřídí jménem Úřadu práce ani žádnou agendu, která by se přímo dotýkala práv a povinností příjemců služeb tohoto úřadu. Jeho činnosti jsou takřka výlučně koordinační a metodické, a to ještě ve spolupráci s dalšími aktéry, případně podpůrné. Právě jen v těchto činnostech pak může žalobce jednat za Úřad práce. Pochopitelně i žalobcova činnost v konečném důsledku drobným dílem přispívá k tomu, jak bude Úřad práce vystupovat navenek, a takto zprostředkovaně se může dotknout práv a povinností jiných osob, ale to platí úplně o všech služebních místech ve veřejné sféře. Znakem veřejné funkce však je výkon vrchnostenské kompetence, a ten takto široce nevykládá ani právní nauka, ani judikatura. V opačném případě by podle názoru městského soudu museli být za veřejné funkcionáře považováni všichni zaměstnanci veřejné sféry, ale takový závěr z nálezu I. ÚS 830/24 nevyplývá, ba naopak by mu odporoval. Jak soud již výše vyložil, Ústavní soud se v něm proti svému dosavadnímu výkladu pojmu „veřejná funkce“ nevymezil, naopak individuálně posuzoval splnění jeho znaků v konkrétním případě.

51. Ochranu před diskriminací ze zakázaných důvodů uvedených v Paktu pak žalobci poskytuje antidiskriminační zákon a žalobce se těchto svých práv domáhá v jiném soudním řízení.
52. Žalobce v doplnění žaloby z 16. 3. 2026 a při jednání 19. 3. 2026 vyslovil domněnku, že sloučení dvou oddělení v krajské pobočce bylo účelové, aby ředitel nadřízeného odboru odstranil žalobce z funkce. K těmto tvrzením soud nemůže přihlížet, jelikož je žalobce uplatnil až po koncentraci řízení ve smyslu § 52 odst. 3 s. ř. s., která nastala uplynutím 9. 2. 2026, aniž vysvětlil, proč tak nemohl učinit dříve. Přesto soud podotýká, že v nynějším řízení nemůže posuzovat zákonnost systemizace, která sloučila dvě oddělení v kontaktním pracovišti krajské pobočky v nové oddělení, jehož vedoucí byl vybírán v nynějším výběrovém řízení. Zákonností této systemizace by se soud mohl zabývat toliko v režimu § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s. při přezkumu navazujícího aktu, jenž zasáhl do žalobcových veřejných subjektivních práv. Tím bylo toliko žalobcovo odvolání z předchozího služebního místa (rozsudek NSS 8 Ads 251/2022 ze 14. 5. 2024, bod 13).
53. Nic z uvedeného ovšem nijak nemění dosavadní závěry judikatury ohledně přípustnosti žaloby proti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa a dalším jednáním učiněným v rámci služebních vztahů, které zasahují do veřejných subjektivních práv osob ve služebním poměru. Tyto případy se od toho nynějšího podstatně liší tím, že jejich předpokladem je existence veřejnoprávního vztahu, jenž vzniká jmenováním na dané služební místo.
54. Soud shledal, že služební místo vedoucího Oddělení zaměstnanosti v kontaktním pracovišti krajské pobočky Úřadu práce není veřejnou funkcí ve smyslu čl. 21 odst. 4 Listiny. Úkony, k nimž došlo v průběhu výběrového řízení, ani vyrozumění žalovaného o ukončení výběrového řízení a výběru jiného uchazeče tak nezasahují do žalobcových práv (srov. rozsudek NSS 3 Ads 205/2019 ze 17. 6. 2021, bod 61). V těchto případech se nutně v plném rozsahu uplatní závěry dosavadní judikatury, podle níž nelze věcně projednat žalobu proti průběhu výběrového řízení na služební místo, které není veřejnou funkcí. Tento závěr platí bez ohledu na to, jak procesně komplikované bylo zjistit, zda se o veřejnou funkci jedná; pro posouzení přípustnosti zásahové žaloby je důležitá právě jen povaha daného služebního místa. Žalobce nenabídl hájitelná tvrzení o dotčení své právní sféry, proto soud žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.
55. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže žaloba byla odmítnuta.
56. Soudní poplatek za žalobu nemohl být žalobcům ani částečně vrácen, neboť soud odmítl žalobu až při prvním jednání (§ 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 19. března 2026

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu